

gehjælp, jf. Anm. II til § 15.04.22. Generelle udgifter til flygtninge m.v. Ultimo 1988 var der 5.433 flygtninge under Dansk Flygtningehjælps forsorg. Ved budgetteringen forudsættes, at flg. antal "fuldtidsflygtninge" i perioden 1989-93 vil være under kommunal forsorg:

	1989	1990	1991	1992	1993
Antal	19.400	22.200	24.100	21.400	17.700

Der er ved budgetteringen regnet med, at Dansk Flygtningehjælp modtager 4.000 flygtninge i 1989 og 3.000 årligt i 1990 og BO-årene.

Budgetteringsforudsætningerne om flygtningetilgangen indebærer, at udgifterne på kontoen vil stige i de kommende år og derefter aftage i perioden efter 1991.

Det faldende antal, der viser sig efter 1991, afspejler, at et stigende antal flygtninge efterhånden vil have været i landet i 6 1/2 år, hvorefter eventuel bistandshjælp til pågældende ikke længere vil blive opført under nærværende konto, men blive konteret på samme konti, som bistandshjælp til danske statsborgere.

Kommunernes samlede udgifter til hjælp til flygtninge samt statens betaling for 4 flygtninge, der er indlagt på plejehjemmet Dragsbækthjemmet, Thisted, anslås til ca. 1.040 mill. kr. i 1989 (PL-niveau løbende 1990). De ændrede regler om kontanthjælp, som er gennemført med L 836 med virkning fra 1. april 1989, og ændringer efter L 835 om uledsagende asylsøgende udlændinge er medregnet.

Udgifterne i 1990 anslås til 1.180 mill. kr. og i BO-årene 1991-93 til henholdsvis 1.280 mill. kr., 1.140 mill. kr. og 950 mill. kr. Budgetteringen af kontoen er behæftet med stor usikkerhed.

- 51.13 Refusion af udgifter til ekstraordinære beskæftigelses- og uddannelsesforanstaltninger. Efter bistandslovens § 138 a stk. 2 kan Socialministeren tillade, at en kommune får overført statens besparelser på kontanthjælpsområdet, når der etableres en ekstraordinær indsats med hensyn til beskæftigelses- og uddannelsesordninger for ledige kontanthjælpsmodtagere.

Bestemmelsen sigter på ordninger, som efter den enkelte kommunes nærmere bestemmelse giver en form for beskæftigelses- og/eller uddannelsesgaranti for kontanthjælpsmodtagere eller grupper af kontanthjælpsmodtagere. Under beskæftigelsen eller uddannelsen udbetales løn eller deltagergodtgørelse efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. Det er kun, når kommunen bruger egne midler ud over de kommunale pligtbeløb eller statslige puljebeløb efter nævnte lov, at der kan blive tale om refusion af sparet kontanthjælp.

Der er tale om en forsøgsbestemmelse. Det betyder, at Socialministeren skal godkende hver enkelt ordning. Bestemmelsen er trådt i kraft den 1. april 1989.

Bestemmelsen medfører ikke merudgifter for det offentlige. For staten medfører bestemmelsen merudgifter, idet nogle kommuner allerede i dag har udvidet beskæftigelses- og uddannelsesaktiviteten ud over pligtbeløbet. Den besparelse på kontanthjælpen, som staten har i dag i kraft af kommunernes aktiviteter, vil bortfalde idet den sparede kontanthjælp kan overføres til kommunerne.

Merudgiften for staten skønnes at udgøre ca. 72 mill.kr. på årsbasis i 1990 PL-niveau. I 1989 skønnes statens merudgifter at udgøre ca. 54 mill.kr. i 1990 PL-niveau.

Statens udgifter skønnes således i finansåret 1990 at udgøre 72 mill.kr. i 1990 PL-niveau. Dette skøn videreføres uændret i BO-årene 1991-93.